

ΑΡΘΡΟ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Επικοινωνία:

Γραφείο Επικοινωνίας
Τομέας Προώθησης και Προβολής, Πανεπιστήμιο Κύπρου
Τηλ. 22894304
ηλ. διεύθυνση: prinfo@ucy.ac.cy,
ιστοσελίδα: www.pr.ucy.ac.cy



Το Μετέωρο Βήμα της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Παιδείας της Βουλής: ποια είναι η Στρατηγική;

*του Σταύρου Κάσινου**

Πολλοί γνωστοί και φίλοι με ρωτούν: «Σας ξεσταύρωσαν τα περισσότερα κονδύλια στη Βουλή, είστε ευχαριστημένοι;» Να λοιπόν ένα καλό ερώτημα... *είμαστε ευχαριστημένοι;*

Όχι δεν είμαστε. Γιατί τα όσα διαβάσαμε και ακούσαμε μετά τη συνεδρία της Παρασκευής δεν πείθουν για τις ειλικρινείς προθέσεις, αν όχι όλων, τουλάχιστον μερίδας βουλευτών. Και εξηγώ.

Ξεσταυρώθηκαν τα κονδύλια τα οποία είναι απαραίτητα για να μπορέσει να λειτουργήσει το εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Πανεπιστημίου Κύπρου και να δεχτεί φοιτητές το Ίδρυμα το Σεπτέμβρη, αλλά έμειναν μερικώς σταυρωμένα όλα τα θέματα που έχουν κεντρική σημασία για τη διασφάλιση της ποιότητας και της ανταγωνιστικότητας του Πανεπιστημίου ως ερευνητικού Ιδρύματος.

Από αυτά που παρέμειναν μερικώς σταυρωμένα ξεχωρίζουν οι δαπάνες από εξωτερικά ερευνητικά προγράμματα. Επίσης ξεχωρίζουν οι ανελίξεις των ακαδημαϊκών και οι μισθολογικές περικοπές σημαντικά μεγαλύτερες οποιουδήποτε άλλου στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Και αυτό έγινε για λόγους στρατηγικής εκ μέρους της Βουλής.

Πιστεύω ότι η Βουλή αντιλαμβάνεται την παρανομία να επεμβαίνει σε συμβόλαια έργων στα οποία συμβαλλόμενοι είναι το Πανεπιστήμιο Κύπρου, η Ευρωπαϊκή Ένωση, και, ενίοτε, και πολλοί άλλοι διεθνείς οργανισμοί. Αν αυτό που αναζητούσε η Βουλή είναι πράγματι η επιβεβαίωση ότι δεν γίνονται καταχρήσεις, μπορούσε να ζητήσει από το Πανεπιστήμιο Κύπρου να της προωθήσει όλες τις εκθέσεις και τα πιστοποιητικά οικονομικού ελέγχου που εκδίδονται από εξωτερικούς και ανεξάρτητους ελεγκτικούς οίκους και κατατίθενται στους χρηματοδότες. Θα μπορούσε ακόμη να



απευθυνθεί στο χρηματοδότη, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για να βεβαιωθεί για την χρηστή διοίκηση. Αυτά θα ήταν μια σχετικά απλή διαδικασία. Πιο σημαντικό είναι ότι μια τέτοια ενημέρωση της Βουλής θα ήταν ουσιαστική αφού θα πρόσφερε μια λεπτομερή περιγραφή του ελέγχου που γίνεται από ειδικούς και νόμιμη αφού η Βουλή δεν θα παρέμβαινε στην εκτέλεση των συμβατικών υποχρεώσεων του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Και όμως, αντί αυτού η Βουλή επιμένει να κρατά μερικώς σταυρωμένες τις δαπάνες από εξωτερικά προγράμματα. Γιατί; Η μόνη λογική εξήγηση που μπορώ να δώσω είναι ότι η Βουλή θέλει να επιβάλει ως τετελεσμένο το δικαίωμα να παρεμβαίνει στα συμβόλαια για ερευνητικά προγράμματα που το Πανεπιστημίου Κύπρου συνάπτει με διεθνείς ερευνητικούς και χρηματοδοτικούς οργανισμούς. Κατά τη γνώμη μου, είναι αναπόφευκτο ότι τον Οκτώβρη θα ξεσταυρωθούν στην ολότητά τους οι δαπάνες από εξωτερικά ερευνητικά προγράμματα για να μη δημιουργηθούν τεράστια πρακτικά προβλήματα που θα εκθέσουν διεθνώς την κυπριακή πολιτεία, και μάλιστα σε μια εποχή που η αξιοπιστία κυπριακών θεσμών και οργανισμών σε διεθνές επίπεδο δοκιμάζεται άγρια. Αφού είναι αναπόφευκτό το ξεσταύρωμα γιατί να μην γίνει από τώρα; Για να θεσμοποιηθεί μέσω του προηγούμενου που θα έχει δημιουργηθεί, στο μεταξύ, το δικαίωμα της Βουλής να παρεμβαίνει κατά βούληση στην εκτέλεση των συμβατικών υποχρεώσεων του Πανεπιστημίου Κύπρου όταν αυτό συμβάλλεται με διεθνείς οργανισμούς.

Για το θέμα των ανελιξεων, το Πανεπιστήμιο με δική του πρωτοβουλία πρότεινε όπως αυτές γίνονται χωρίς να συνοδεύονται από μισθολογικές αυξήσεις ενόσω διαρκεί η κρίση. Ενώ η πρόταση του Πανεπιστημίου Κύπρου ήταν γνωστή τουλάχιστον από τις αρχές Ιουλίου, στην τελευταία συνεδρία η Βουλή επικαλέστηκε την ανάγκη νομικής γνωμάτευσης για να αποφασίσει αν μπορεί να εφαρμοστεί η πρόταση. Άφησε έτσι αυτό το άκρως σημαντικό θέμα για το μέλλον του Πανεπιστημίου να αιωρείται, πιστεύω ως μοχλός πίεσης, ως υπενθύμιση ποιος κρατά το μαστίγιο.

Επομένως, σε αυτούς που με ρωτούν αν είμαι ευχαριστημένος, η απάντησή μου είναι ότι δεν είμαι, γιατί ναι μεν το Πανεπιστήμιο δεν στραγγαλίστηκε, αλλά παρέμεινε μετέωρο σε ένα παρατεταμένο ημι-σταύρωμα. Ταυτόχρονα, δεν άκουσα από κανένα πολιτικό πρόσωπο να αρθρώσει ξεκάθαρα μια πρόταση αναγνώρισης του έργου του Πανεπιστημίου, αλλά ούτε και καμιά έκφραση καθαρής και ουσιαστικής διάθεσης για μακροπρόθεσμη στήριξη του. Αυτό θα ήταν το λιγότερο που θα περίμενα ως ηθική υποχρέωση προς ένα οργανισμό και μια ομάδα ανθρώπων που εδώ και ένα μήνα δέχθηκαν μια ανελέητη και, όπως αποδεικνύεται, αβάσιμη εξύβριση και απαξίωση.

***Ο Σταύρος Κάσινος είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Κύπρου και Πρόεδρος του Τμήματος Μηχανικών Μηχανολογίας και Κατασκευαστικής.**